

Bedenkingen bij de studentenspeech

De studentenspeech beleefde een moeilijke start. Het kontrabasstrijkje had de lachspieren al losgewerkt met een parodie op Strauss; en na de ludiek-retorische opening "Quoûsque tandem..." lag het terrein wijd open voor het verkeerd duiden van het soort medikatie in de helemaal niet ludiek bedoelde zin: "20 % van de studenten heeft medikatie nodig." Algemeen lachsalvo, maar daarmee was het ijs dan ook gebroken; de speech werd met veel aandacht gevolgd en met een warm applaus bekroond.

De reacties van het publiek tijdens de speech waren desondanks nogal verdeeld. Een brede grijns trok De Somers gelaat open toen M. Bracke en E. Depreew geciteerd werden; hoeveel keer hoorde hij dat al? Hoe relevant vindt hij die uitspraak? (Niet erg bijzonder, leek het ons.) Ook premier Martens begon op het einde breeduit te lachen toen omtrent studiebeurzen van "wring cynisme" gesproken werd. Achteraf zei hij dat de studenten wel erg braaf geworden waren. Dat is niet helemaal juist. De aanpak was wel iets meer

"akademisch" getind dan de voorgaande jaren. Maar de betekenisvolle stilte die heerste onder proffen toen studenten een opendoekje gaven bij de passage over de slechte didaktiek van proffen bewees dat de boodschap maar al te scherp en duidelijk overkwam.

Overigens is dit de eerste studentenspeech sinds jaren die niet over de sociale sektor handelde. En terecht, om twee redenen. Het verwachtingspatroon werd doorbroken, en tenslotte ligt de sociale sektor het academisch publiek niet zò nauw aan het hart, en kunnen ze er ook maar zeer ten dele iets aan verbeteren. Maar, en dat is belangrijker, de problemen van studiedruk zijn zo prangend geworden dat men er niet meer aan kan voorbijgaan. Bovendien kunnen academici in deze zaak niet zeggen dat ze er niets aan kunnen doen.

Uit onverwachte hoek kreeg het studentenstandpunt steun, nl. van rektor *Bruyns* van de UFSIA. In een klein gesprekje op de receptie vertelde hij volgende anek-

Bart De Moor (VTK) tijdens de studentenspeech

dote: een dekaan rechten die moest beslissen over het vergroten van het studiepakket, en daarvoor gewonnen was, zag er uiteindelijk toch van af, toen hij doorhad welke massa's papier zijn zoon — 1ste kan rechten — te verwerken kreeg. En, zo voegde hij er verder aan toe, vroeger hadden wij maar de helft van de leerstof, en de studenten waren toch niet dommer dan nu. Het belang van cursussen bestaat erin dat men leert iets opzoeken, een referentiekader opbouwt, niet dat men alles van buiten leert. Zo hoort u het eens van iemand anders. ■

anpak

grillen van de voedingswarenmarkt. In Gent, waar zo'n systeem nog niet zo heel lang van toepassing is, denkt men ook